

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

vrijdag 1 nov. **Filippenzen 4:6**

'Weest in niets bezorgd, maar laat jullie verzoeken in alles, door gebed en door smeekbede, met dankzegging, bekendgemaakt worden bij God'^[NCV]

Wij kunnen zo lekker overal over tobben en ons over van alles zo druk maken: van persoonlijke problemen tot klimaatveranderingen, politiek, voedselproblemen, inkomsten, ziekten, eikenprocessierupsen en wat al niet meer! En wat drukt Paulus ons hier op het hart? 'Weest in *niets* bezorgd!'

Strikt genomen is er voor bezorgdheid geen plaats bij leden van de uitgeroepen gemeente die het lichaam van Christus is. Zij zijn de eeuwen door tot heden toe immers door God gered. Zij zijn immers geroepen met een heilige roeping, met de genade die hun gegeven is, ja, zelfs al vóór eonische tijden! ^{2Tim.1:9} De Vader kent ons door en door. Hij hoort in onze gebeden en smekingen wat Hij allang wist! Hij verhoort ze niet op onze, maar op *Zijn* manier! Alleen al dat feit is alle dankzegging waard.

Onze smekingen laten Hem zien wat ons bezighoudt en beweegt. Met onze dankbaarheid erkennen wij Hem als Degene Die alles, maar dan ook *alles*, vast in handen heeft! Voor Hem buigen wij onze knie. Ook vandaag.

zaterdag 2 nov. **Filippenzen 2:8-9**

Ach, wat kan er allemaal niet kapot gaan: onze spullen, lichamen, relaties, enz.

Misschien kent u het lied met het refrein 'Niets is hier blijvend, alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan. Maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waard' en zal blijven bestaan.'

Die laatste zin klopt niet. Het gaat niet om wat *wij* voor Jezus doen, maar om wat *Hij* voor ons gedaan heeft! Vele gelovigen denken nog steeds met eigen 'goede' werken bij God in een goed blaadje te kunnen komen. Men vergeet dan gemakshalve wat er ook op Gods blaadje staat: 'er is niemand die goed doet, zelfs niet één.'^{Ps 14:3; 53:3; Rom 3:10-12}

Het is de liefde van Jezus die ons moest uitredder en genade schenken. 'IN GENADE GERED', niet uit onszelf en al helemaal niet om wat wij voor Jezus gedaan zouden hebben! Zaag deze tekst uit en hang die boven uw bed! Het zet ons in de juiste geloofshouding, maakt ons intens dankbaar voor *Zijn* liefde. Het strekt Hem tot verheerlijking!

zondag 3 nov. **2 Timotheüs 1:9**

Lees de tekst in de NCV

Wij hebben een tafel gereserveerd in een gerenommeerd restaurant. Nadat onze bestelling is opgenomen, presenteert de kok in eigen persoon ware kunstwerkjes en zet die voorzichtig voor ons neer. Dan gebeurt er iets barbaars. De kunstwerkjes worden met ons bestek systematisch verminkt en door onze tanden en kiezen tot een onherkenbare brei vernalen. De weg die de brei daarna volgt, is minder smakelijk.

Gaan wij ook zo om met het unieke, kostbare kunstwerk – veel méér dan een kunstwerk – dat God ons geschonken heeft en dat 'genade' heet? Zijn genade is onuitputtelijk, ingegeven door Zijn liefde en onverbrekkelijk verbonden met onze roeping. Daarvoor hebben wij geen plaatsen behoeven te reserveren. Dat had Hij al gedaan, vóór eonische tijden!

Om dat te begrijpen moeten wij van die roeping en die genade geen brei maken – als u begrijpt wat ik bedoel.

maandag 4 nov. **Psalms 3: 4-5**

'Maar Gij *HERE*, zijt een schild dat mij dekt, mijn eer, en Die mijn hoofd opheft. Als ik luid roep tot de *HERE*, antwoordt Hij mij van zijn heilige berg'.

Het Israëlietische raketafweersysteem weet voortdurend raketten vanuit Gaza tegen te houden.

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 – NCV).

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017).

HSV ° Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

Het belangrijkste schild voor Israël is echter de HERE. Alleen dat Schild is betrouwbaar. Wie zijn hand opheft tegen Israël komt vroeg of laat de HERE tegen. Jesaja profeteert daar over: *'... vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand ...'* ^{Jes.41:10}

Bij alle spanningen in de wereld en in het bijzonder in het Midden-Oosten mogen we deze woorden in gedachten houden.

dinsdag 5 nov. **Psalm 103: 1,2**

'Loof de HERE, mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige naam; loof de HERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden ...'

David spoort zichzelf in deze verzen aan om Gods weldaden niet te vergeten. Met deze woorden helpt hij ook ons om Zijn weldaden niet te vergeten.

Laten wij Hem vandaag loven voor de vele geestelijke weldaden aan de ekklesia: *'... Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, Die ons zegent met iedere geestelijke zegen te midden van de hemelingen in Christus ...'* ^{Ef.1:3} en *'... God echter, Die rijk is aan barmhartigheid vanwege Zijn onmetelijke liefde waarmee Hij ons liefheeft, maakt ons gezamenlijk levend in Christus – in genade zijn jullie geredden! ...'* ^{Ef.2:4}

woensdag 6 nov. **2 Timotheüs 2: 13**

'... indien wij ontrouw zijn, Hij blijft trouw, Zichzelf loochenen kan Hij niet.' ^[NCV]

Mensen stellen soms teleur – God nooit. Mensen slaan soms een verkeerde weg in – God nooit. Mensen zijn soms ontrouw – God nooit. Want ook Zijn trouw komt voort uit *'... Zijn onmetelijke liefde ...'* ^{Ef.2:4}

Onmetelijk? Deze dag beginnen we met de onmetelijke liefde van God, waaruit Zijn trouw voortkomt. Beter kun je een dag niet beginnen, maar het maakt ook nieuwsgierig. Laten we morgen kijken hoe mensen meten en hoe de Schrift het antwoord geeft.

donderdag 7 nov. **Romeinen 5: 8**

'God echter bewijst Zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.'

Hoe zouden we de onmetelijke liefde van God kunnen meten?

De grootste computer ter wereld, in het onderzoekscentrum van het Oak Ridge National Laboratory in Tennessee (V.S.) laat ons hier in de steek. Ze excelleert op het gebied van de astronomie, scheikunde en biologie, maar ondanks dat ze in staat is om 200 miljard berekeningen per seconde te maken, weet zij niets van de liefde.

Ook verschijnen er elke dag zo'n 60 nieuwe boeken op de Nederlandse markt. Veel ervan gaan over de liefde, maar geven geen antwoord op onze vraag.

Het antwoord geeft de Schrift zelf. Gods onmetelijke liefde wordt zichtbaar in **Zijn zoon, Christus Jezus.**

Niet alleen Paulus schrijft het in de Romeinenbrief, zoals in Romeinen 5:8, ook Johannes zegt het: *'Want God heeft de wereld zo lief, dat Hij Zijn Zoon, de enigverwekte, geeft, opdat elke in hem gelovende niet verloren zal gaan, maar dat hij eonisch leven zal hebben. Want God vaardigt Zijn Zoon niet af tot in de wereld opdat Hij de wereld zou oordelen, maar opdat de wereld door Hem gered zal worden.'* ^{Joh3:16,17[NCV]}

vrijdag 8 nov. **Johannes 3: 16,17**

'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde.'

Gisteren lazen we deze tekst in de concordante versie om de onmetelijke liefde van God voor het voetlicht te brengen. Vandaag lezen we de verzen nogmaals in de NBG-vertaling.

Bij het lezen van Gods Woord is het steeds weer belangrijk om onszelf de vraag te stellen tot wie er gesproken wordt. Jezus spreekt hier tot Nicodemus, een overste der Joden, een Farizeeër.

Hij spreekt niet over eeuwig leven in de zin van eindeloos leven, maar over eonisch leven; leven in de aion, de toekomstige eeuw, als Jezus Christus op de troon van David zal zitten.

'Alle einden der aarde zullen het gedenken en zich tot de HERE bekeren; alle geslachten der volken zullen zich nederbuigen voor Uw aangezicht. Want het koninkrijk is des Heren, Hij is heerser over de volken.' ^{Ps.22:28,29}

zaterdag 9 nov. Jesaja 2: 4,5

'Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren. Huis van Jakob, komt, laten wij wandelen in het licht des HEREN.'

Elke dag hebben we de keuze: laten we ons denken bepalen door het nieuws in de media: internet, tv, of krant; of laten we ons door Gods woord leiden om vanuit het perspectief van God naar aardse zaken te kijken? Want dan gaan we zien dat God alles doet meewerken ten goede voor hen die God liefhebben.

Als je er vanuit de mens naar kijkt, dan lijkt de chaos alleen maar groter te worden, maar vanuit Gods woord is er hoop, verwachting. Hoop voor Israël dat haar aardse roeping in vervulling zal gaan. Hoop voor de ekklesia dat haar hemelse roeping in vervulling zal gaan. Want hoewel we de geest van het zoonschap hebben en, in Christus, al zonen van God zijn, is onze feitelijke plaatsing als zonen van God nog toekomst. Een toekomst om naar uit te zien.

zondag 10 nov. Kolossenzen 3: 1-4

'Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt, Die ons leven is, zult ook gij verschijnen in heerlijkheid.'

De innige band tussen gelovigen en Christus vinden we nergens in de Schrift, dan alleen in de brieven van Paulus. Alleen hij spreekt over het Lichaam van Christus en onze overhemelse roeping.

Met Hem gestorven zijn betekent ook, met Hem, de Opgestane, leven. En Hij, de Zoon, over Wie de dood geen macht meer heeft, leeft voor God.

Het besef dat de Vader ons in volle omvang identificeert met de Zoon, kan ons alleen maar doen zeggen: *'... Hem zij de heerlijkheid in de uitgeroepen gemeente en in Christus Jezus in alle generaties van de aeon van de aeonen! Amen!'* ^{Ef.3:21 [NCV]}

maandag 11 nov. Jakobus 5:7

'Weest dan geduldig, broeders, tot de aanwezigheid van de Heer. Zie, de landbouwer verwacht de waardevolle vrucht van het land, en heeft daarbij geduld, totdat het de vroegtijdige en late regen zal hebben ontvangen.' ^[proeve NCV]

We zien uit naar de komst van de Heer. Jakobus verwacht Zijn aanwezigheid op aarde; wij die omhoog kijken, verwachten Zijn aanwezigheid in de lucht. Toch is ook voor ons de strekking van dit vers uit Jakobus 5 helder. Geduld!

Het voorbeeld van de agrariër is mooi omdat het zo aanspreekt. Die zaait en verwacht vrucht, bijvoorbeeld gerst of tarwe. Geduld is nodig om het gewas te laten opkomen, groeien en rijpen. Pas wanneer de vrucht daar is, kan geoogst worden.

Facet van de vrucht van de geest is: geduld. De Heer draagt je totdat Hij komt.

dinsdag 12 nov. Romeinen 15:5

'De God nu van de volharding en van de vertroosting moge jullie geven hetzelfde gezind te zijn onder elkaar in overeenstemming met Christus Jezus.' ^[proeve NCV]

We richten onze blik omhoog, net als gisteren, naar die grote God, Die liefde is en Die kracht tot volharding geeft. Dit houdt ook *blijven* in.

In de gegeven omstandigheden volharden; daar is *geduld* voor nodig. "Moed houden!", kun je makkelijk tegen iemand zeggen. Maar wij als gelovigen kunnen het alleen van Gods kracht verwachten.

God volhardt in het uitvoeren van Zijn liefdesplan. Daarin betreft Hij u, jou en mij; Hij geeft genoeg genade – voor vandaag.

Zo zien we geduldig en volhardend uit naar wat Hij geeft en naar de aanwezigheid van de Heer in de lucht.

Heer, dank U wel, dat U nabij bent.

woensdag 13 nov. **Romeinen 15:13**

'De God van de verwachting nu, vervulle jullie met alle vreugde en vrede in het geloven, om jullie te doen overvloeien in de verwachting, in kracht van heilige geest.' ^[proeve NCV]

Gisteren lazen we van de God van de volharding en de vertroosting; vandaag van de God van de verwachting.

Een zeker verband bestaat er tussen *vertroosting* (bemoedigend aanspreken) en de *verwachting* . In wat je verwacht, de grote verandering als de Heer komt, zit je *vertroosting* . Het blijft niet bij wat nu is; het lijden zal voorbij gaan. Maar wat gaat komen is zeker, en zal zo blijven – zeker ná de eonen (tijdperken) als God alles in allen is.

We voeden ons – ook vandaag – met de troostvolle woorden van onze verwachting, en dat geeft kracht om geduldig te zijn. Wat zijn we dankbaar voor de woorden van 1 Thesalonicenzen 4:13-18!

donderdag 14 nov. **Jakobus 5:8**

'... weest dan geduldig, ook jullie, en maak jullie harten vast, omdat de aanwezigheid van de Heer nabij gekomen is ...' ^[proeve NCV]

Opnieuw iets, dat Jakobus tegen de 12 stammen van Israël zegt.

Maar het is als voorbeeld voor ons opgeschreven; het is nog even ... en dan zal Hij in de lucht Zijn opwachting maken.

Laten wij dan in vol vertrouwen ons leven voortdurend in Zijn hand overgeven, zodat wij *geduldig* kunnen wachten totdat het Zijn tijd is. Dat is altijd het beste. De Psalmist zei dat bij gelegenheid ook: *'In Uw hand zijn mijn tijden'* ^{Ps.31:16a} Daar spreekt overgave aan en rusten in God uit. Zo leef je, vandaag en morgen.

vrijdag 15 nov. **Jesaja 64:4**

'En vanaf de eon hebben zij niet gehoord; zij hebben niet geluisterd; het oog heeft geen God gezien dan U, Hij Die daden doet voor degene die op U wacht.' ^[proeve NCV]

Dit woord wordt door Paulus aangehaald in zijn eerste brief aan de Corinthiërs: *'Wat geen oog heeft waargenomen en geen oor heeft gehoord en waartoe geen mensenhart is opgestegen, al wat God gereedgemaakt heeft voor hen die Hem liefhebben.'* ^{1Cor.2:9} Verschil is onder meer, dat het bij Paulus diegenen zijn, die Hem liefhebben.

Als je van iemand houdt, ben je bereid om te wachten. Je hoort soms van gehuwden dat de ene jarenlang op de ander heeft gewacht tot de juiste tijd, om dan pas de relatie aan te gaan en te trouwen. Dat is liefde, die wacht.

Zo ook wij, we wachten op het moment dat Hij komt en ons snel weghaalt. De liefde in ons hart – door God gegeven – geeft ons kracht om te wachten. Ook deze dag brengt ons dichterbij Hem.

zaterdag 16 nov. **Romeinen 8:25**

'Indien wij nu verwachten wat wij niet zien, wachten wij er met volharding op.' ^[proeve NCV]

Als je iets geweldigs verwacht, zie je ernaar uit. Op het moment dat je ziet wat je verwachtte, is het wachten voorbij. Wij verwachten datgene, wat wij nu nog niet zien.

Soms lijkt het lang te duren, maar wij hebben de vertroosting van onze God en Vader, dat de grote verandering zeker zal komen, maar wel op Zijn tijd.

Vol vertrouwen wachten wij op wat Hij geeft. Dan is het minder belangrijk wanneer het zal gebeuren – Hij heeft ons lief en wij hebben Hem lief. Niet alleen ons stervende lichaam zal veranderd worden, maar wij zullen Hem zien. En wij ontmoeten dan opnieuw diegenen, die ons ontvallen zijn. Wat een dag zal dat zijn.

zondag 17 nov. **Jesaja 30:18**

'En daarom, Jahweh [Ik ben] wacht tot Hij jullie genade kan tonen; en daarom, Hij staat op om jullie ontferming te betonen. Want Jahweh is de God van terecht gericht; gelukkig zijn allen, die op Hem wachten.' ^[proeve NCV]

Hier lezen we: Jahweh, de God van Israël, wacht op het moment dat Hij Zijn volk genade kan tonen. En: Zijn volk wacht op Hem.

Misschien kunnen we algemener zeggen, dat eenieder die op Hem wacht, *gelukkig* is. Dat geldt zowel de Jood die uitzielt naar de Messias Jezus tot verlossing als het gemeentelid dat bijna de bazuin hoort.

Afgelopen week stonden we stil bij de aspecten *geduld, wachten op, Zijn tijd, vertroosting*. In al die facetten klinkt Zijn liefde door. Daar zijn we door gegrepen, dat beweegt ons hart, dat geeft ons rust en geduld, totdat Hij komt.

maandag 18 nov. **Jeremia 31: 13**

'Ik verander hun rouw in vreugde.'

De gezindheid van Christus? Wat is dat dan?

Mooie woorden, kun je zeggen. Van rouw naar vreugde, wie wil dit niet?

Deze woorden van Jeremia zijn profetisch, ze gelden niet voor de tijd waarin deze woorden werden opgeschreven, noch voor de tijd van nu. Het zijn woorden voor de toekomst. Jeremia profeteert over het volk Israël. Het volk dat God uitverkoren heeft.

Uitverkoren zijn betekent niet direct dat er vreugde zal zijn. Denk eens aan wat dit bijzondere volk heeft moeten doorstaan. Verdriet en rouw zijn bijna synoniem aan Israël. Toch geeft Jeremia een belofte voor de toekomst mee: rouw zal worden veranderd in vreugde! Blijdschap en vrolijkheid zal er zijn.

De woorden van God zijn ook voor Israël een belofte van vreugde. Waarom doet God dat?

Jeremia 31:3 zegt het: *'Ja, Ik heb u liefgehad met eeuwige [Hebr.: olam] liefde.'*

dinsdag 19 nov. **2 Corinthiërs 1:3**

'... en de God van alle vertroosting.'

Paulus is in de havenstad Korinthe geweest tijdens een van zijn reizen. Daar is een gemeente ontstaan. In die gemeente is nogal wat aan de hand. Niet alles verloopt ideaal: ruzies, chaotische toestanden; ook is er de dreiging van een valse leer.

Paulus is erg betrokken bij die gemeente en hij schrijft deze brief. Hij lijkt niet veel redenen te hebben om een positieve boodschap te brengen, toch doet hij dat juist wel! Hij zegt hier: in moeilijke tijden komt God troosten!!

Zo is het ook voor ons, in moeilijke tijden komt Hij ook jou troosten!

woensdag 20 nov. **2 Korinthe 1:5**

'Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel.'

De boodschap van Paulus laat ons de diepe verbondenheid zien met Christus. We zijn verbonden aan Zijn lijden, maar ook met Zijn vertroosting! We zijn verbonden aan Zijn sterven maar óók met Zijn opstanding. Verbonden aan Zijn dood maar dan óók verbonden aan Zijn Leven!

Hij identificeert (Hand 9:5) Zich met de gemeente! Dat is één! Hij is ons een stap voor want hij heeft nu al een verheerlijkt lichaam, daar mogen wij nog even op wachten, maar het komt wel! Op Zijn tijd.

donderdag 21 nov. **2 Corinthiërs 1:12**

'Want dit is onze roem, het getuigenis van ons geweten, dat wij in heiligheid en reinheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade Gods, in de wereld verkeerd hebben, in het bijzonder ten opzichte van u.'

Paulus is er zeker van dat hij zich met oprechtheid en zuiverheid heeft opgesteld. Zijn boodschap is niet van menselijke wijsheid maar van Gods wijsheid. Het was Gods genade die hem geleid heeft om zich zo integer op te stellen in die dagen.

En voor nu dan?

Voor nu is het hetzelfde. Is eigen-wijsheid leidend, of juist Gods wijsheid en Gods genade?

vrijdag 22 nov. **2 Corinthiërs 2: 14-15**

'Maar God zij gedankt, die ons te allen tijde in Christus doet zegevieren en de reuk van zijn kennis allerwegen door ons verspreidt, want wij zijn voor God een geur van Christus ...'

Lang geleden was er in de Vierambachtstraat een feestartikelenwinkel. Daar kochten we wel eens stinkbommetjes. Als we die gebruikten dan wilde niemand in de buurt komen. Wat een stank!

Paulus wilde die geur niet verspreiden.

De reuk van de kennis van Christus is prettig, is aangenaam en dat is precies de geur die wij mogen verspreiden: de geur van Christus, de geur van opstanding, de geur van aeonisch-leven, de geur van genade en die frisheid van verzoening. En met die geur van Christus ziet Vader jou!

zaterdag 23 nov. 2 Corintiërs 6: 12

'Corintiërs, ons hart staat wijd open; bij ons vindt gij niet te weinig ruimte ...'

Tussen de gemeente in Korinthe en Paulus lagen wel wat hobbels. Zij waren het niet eens met het gezag dat Paulus had. De bedoelingen van de boodschap van Paulus werd niet begrepen en op tal van punten werd er anders gedacht en anders gewandeld dan Paulus had gezegd.

Hoe ging Paulus met deze afwijzing en teleurstelling om?

Paulus heeft deze gemeente daarmee niet afgeschreven, juist niet. Hij heeft haar zelfs in zijn hart gesloten; zijn hart staat wijd open, er is ruimte in overvloed. Hij laat zien dat die liefde van Christus bij Hem aanwezig is en dat hij nog steeds van hen houdt.

Het is een voorbeeld voor de Corintiërs, en voor ons.

zondag 24 nov. 1 Corintiërs 1:18

'Want de God, die gesproken heeft: "Licht schijne uit het duister", heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus.'

Het is eind november. De dagen worden korter, in de ochtend moeten we de lampen aandoen en in de namiddag ook al. Duisternis neemt steeds meer tijd in beslag.

In dit vers gaat het ook over licht. Over het licht dat God doet schijnen in ons hart. Donker kan het ook zijn in ons hart, donker door verdriet, tegenslag, of bijvoorbeeld boosheid.

Het is niet Gods bedoeling dat wij in het donker zouden leven. Gods eerste woorden in Genesis zijn: *"Er zij Licht!"*

Zo is het ook in jouw hart: *Er zij Licht!* En met Zijn Licht in jouw hart wordt alles mogelijk. Duisternis verdwijnt als sneeuw voor de zon. Verdriet, tegenslag of zelfs boosheid kunnen niet standhouden als dát Licht aangaat!

Een heel klein lichtje verdrijft al heel veel duisternis.

maandag 25 nov. Hebreëen 8:12

'Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken.'

Als je denkt aan een vader of een moeder, dan is het toch een schrikbeeld wanneer ouders altijd de misstappen van hun kinderen zouden blijven gedenken? Laat staan dat zij hen daarvoor, voor altijd, zouden straffen!

God, naar Wie iedere vaderlijke verwantschap in de hemelen en op aarde genoemd wordt, ^{Ef.3:15} zal dan ook genadig zijn en niet meer gedenken. Hij is geen karikatuur, maar een Vader Die Zich uiteindelijk ontfemen zal, over Zijn volk en uiteindelijk ook over de ganse schepping.

Door de Zoon hebben wij Hem zó leren kennen!

dinsdag 26 nov. 2 Corintiërs 6:11-12

'Onze mond heeft zich tegen u geopend, Corintiërs, ons hart staat wijd open; bij ons vindt gij niet te weinig ruimte, maar in uw binnenste is het te eng.'

Het beeld dat je van andere mensen vormt, hoeft helemaal niet te kloppen met de werkelijkheid.

Je kunt soms de indruk krijgen dat iemands hart niet meer voor je open staat, maar is het wel ruim in je eigen hart? Waar je met één vinger kunt wijzen naar een ander, wijzen er vier vingers naar jezelf. Steek daarom liever een helpende hand uit door iemand de vijf te geven, van genade.²

² De 5e letter uit het Hebreeuwse alfabet, de ה [He], is ook het getal 5, dat o.a. spreekt van Gods genade.

woensdag 27 nov. **2 Corintiërs 7:8b-9a**

*'... ik zie, dat die brief u, indien al, dan toch slechts tijdelijk bedroefd heeft; thans verblijdt het mij, niet, dat gij bedroefd zijt geworden, maar dat de droefheid u tot inkeer heeft gebracht; want gij zijt bedroefd geworden naar Gods wil ...'*¹

We kunnen ons verblijden als iemand bedroefd wordt naar Gods wil, vanwege de inkeer die dat heeft gebracht. Maar hoe liefdeloos kan het zijn om iemand steeds opnieuw te bedroeven, door misstappen te blijven gedenken? Bedroefd worden naar Gods wil is een tijdelijke zaak en dat is niet voor niets.

Goddelijke liefde voor de ander blijkt wanneer die ander in Christus wordt aangezien. Uiting geven aan oude grieven, op welke manier ook, valt daar per definitie niet onder.

donderdag 28 nov. **2 Corintiërs 8:2**

'Want, doordat zij beproefd zijn gebleken in veel verdrukking, hebben hun overvloedige blijdschap en diepe armoede nog overvloedig de rijkdom van hun mildheid bevorderd ...'

Soms is het aan de omstandigheden, waar mensen in verkeren, te zien dat mensen verdrukt worden. Maar wanneer iemand door innerlijke omstandigheden wordt verdrukt, is dat lang niet altijd waarneembaar voor de mensen om die persoon heen. Tot beproeving van hetgeen God aan geloof geschonken heeft, vinden zulke processen soms in stilte onder ons plaats. Waar ons hart huilt, kan God het mogelijk maken toch geestelijke vreugde te gaan ervaren. Al deze dingenwerken samen ten goede om onze mildheid ten opzichte van anderen bevorderen.

vrijdag 29 nov. **Psalm 71:7-8**

*'Ik ben voor velen als een wonder geweest, doch Gij waart mijn machtige toevlucht. Mijn mond is vervuld van Uw lof, de ganse dag van Uw luister.'*¹

Wat een erkenning van God spreekt uit deze verzen. Alle eer gaat naar Hem uit. Van Hem is het hart vol en loopt de mond over.

Door genade mag het bij jou en mij ook zo werken. Zijn wonderlijke werk staat in het middelpunt. We erkennen Hem als God in al onze wegen en Hij is het Die onze paden recht maakt. Wat een ontferming en genade bewijst Hij ons.

Waar de duisternis het licht niet grijpen kon, daar voltrok zich een Godswonder in onze harten. Het goede bericht heeft onze harten aangeraakt en het beweegt ons dagelijks.

zaterdag 30 nov. **Psalm 31:8-9**

'Ik wil juichen en mij verheugen over Uw goedertierenheid, daar Gij acht hebt geslagen op mijn ellende, hebt geweten van de benauwdheden mijner ziel. Gij toch hebt mij aan de vijand niet prijsgegeven, Gij hebt mijn voeten in de ruimte doen staan.'

Hoe groot kan soms de benauwdheid zijn? Dingen kunnen aan alle kanten op ons afkomen, en het kan ons allemaal, als mens, veel te veel worden. Toch zal het juichen niet gestopt worden omdat – juist als we als méns niet meer verder kunnen – Zijn kracht mag blijken in ons leven.

Je staat er nooit alleen voor, want Hij verlaat je niet. Hij weet als geen ander van de benauwdheid die je zo aangrijpt, en Hij slaat acht op jouw ellende. Je zult zien dat jouw voeten dankzij Hem, hun plaats in Zijn ruimte zullen gaan innemen.